

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

02 noiembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Boico Victor, Diaconu Iurie,

examinând, fără participarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Bulbuc Boris în numele inculpatului Iarovoi Valerii, împotriva sentinței Judecătorei Orhei, sediul Central din 26 ianuarie 2022 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 aprilie 2022, în cauza penală în privința lui,

Iarovoi Valerii XXXX, născut la XXXX.

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 15.06.2021 – 26.01.2022;

Instanța de apel: 18.02.2022 – 06.04.2022;

Instanța de recurs: 04.07.2022 – 02.11.2022.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Orhei, sediul Central din 26 ianuarie 2022, cauza fiind examinată în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, Iarovoi Valerii a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal, stabilindu-i-se pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 (un) an 6 (șase) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul executării pedepsei urmînd a fi calculat din data pronunțării sentinței – 26 ianuarie 2022, iar conform art. 88 alin. (3) Cod penal și art. 186 alin. (6) Cod de procedură penală, s-a inclus în termenul de pedeapsă perioada aflării acestuia în stare de reținere și arest la domiciliu începînd cu 17 iunie 2020, ora 09:30, până la 17 iulie 2020, ora 09:30, inclusiv.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Iarovoi Valerii în timp ce se deținea în penitenciarul nr. 18 Brănești, amplasat în sat. Brănești, raionul Orhei, avînd intenția de a dobîndi ilicit bunurile altei persoane prin inducerea în eroare a acesteia, a pus în aplicare o schemă infracțională inventată în acest scop. Astfel, pentru realizarea scopului infracțional, adică al încheierii unui act juridic nul, a creat un cont fals pe numele Elenei Gaburici pe rețeaua de socializare „Odnoklassniki.ru” contactînd din numele acesteia persoanele ce se aflau în lista prietenilor din contul real al Elenei Gaburici. Realizîndu-și intenția infracțională, Valerii Iarovoi, la XXXXX,

dorind să prezinte ca adevărată o faptă mincinoasă în privința calităților sale ca parte, conștientizând că identitatea falsă este motivul determinant al încheierii actului juridic nul, i-a scris părții vătămate, Angela Purici, un mesaj prin intermediul rețelei de socializare „Odnoklassniki.ru” din numele Elenei Gaburici, utilizând contul falsificat din aceeași rețea de socializare și folosind informații false, i-a solicitat să-i acorde un împrumut de 800 dolari SUA. Obținând acordul părții vătămate de a oferi un împrumut i-a expediat prin mesaj solicitarea de a remite banii în tranșe de 300 dolari SUA și 500 dolari SUA pe numele lui Ianec Guitu și Olesea Cozma, expediindu-i în acest sens datele acestor persoane. În același timp, Valerii Iarovoi i-a contactat pe Olesea Cozma și Ianec Guitu și le-a solicitat să-l ajute pentru a recepționa un transfer bănesc, neexplicându-le proveniența banilor. După ce partea vătămată, Angela Purici, a confirmat efectuarea transferului prin intermediul companiei „Zolotaia Korona”, Valerii Iarovoi i-a contactat telefonic pe Olesea Cozma și Ianec Guitu comunicându-le datele necesare pentru ridicarea transferurilor bănești. Ca urmare Olesea Cozma a ridicat la 28.04.2018 de la filiala Băncii Comerciale „Eurocreditbank” SA din or. Ungheni, suma de 500 dolari SUA. În ziua respectivă rata oficială de schimb a unui dolar SUA constituia 16,6045 lei, iar suma de 500 dolari SUA echivala cu 8263,3 lei. Ianec Guitu a ridicat la 04.05.2018 de la Agenția 1, Sucursala Râșcani a Băncii Comerciale „Energbank” SA amplasată în mun. Chișinău, str. Calea Orheiului 112, suma de 300 dolari SUA. În ziua respectivă rata oficială de schimb a unui dolar SUA constituia 16,6045 lei, iar suma de 300 dolari SUA echivala cu 4981,35 lei. Sumele respective Ianec Guitu, cât și Olesea Cozma, le-au transmis unor persoane neidentificate de organul de urmărire penală, pe care Valerii Iarovoi le-a indicat acestora. În urma acestor acțiuni ale lui Valerii Iarovoi, ultimul, a dobândit ilicit de la partea vătămată suma de 800 dolari SUA, echivalentul a 13244,65 lei (treisprezece mii două sute patruzeci și patru), cauzându-i părții vătămate, Angela Purici, o daună materială considerabilă.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, lui Iarovoi Valerii i se încriminează săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal, după indicii calificativi - *escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei sau a mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, în privința naturii și calităților substanțiale ale părților (în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic) actului juridic nul sau anulabil, ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean, care a produs daune considerabile.*

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către:

- *avocatul Bulbuc Boris în numele inculpatului Iarovoi Valerii*, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței în partea stabilirii pedepsei și aplicarea unei pedepse mai blânde;

- *inculpatul Iarovoi Valerii*, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței, cu emiterea unei noi hotărâri prin care să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă.

3.1. În motivarea cererii de apel avocatul Bulbuc Boris a invocat că, inculpatul a recunoscut pe deplin vina în comiterea infracțiunii imputate, din care considerente cauza penală s-a examinat în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, potrivit prevederilor art. 364¹ Cod procedură penală.

A enunțat că, în privința inculpatului Iarovoi Valerii s-a solicitat stabilirea unei pedepse mai blânde sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

A indicat că, inculpatul se căiește pentru faptele comise. Subsecvent consideră necesar de a fi luate în considerare la stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului, circumstanțele stabilite în conformitate cu art. art. 7, 75 din Codul penal, și anume gravitatea infracțiunii săvârșite, motivul acesteia, de personalitatea inculpatului, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, de condițiile de viață ale familiei acestora.

3.2. În motivarea cererii de apel inculpatul Iarovoi Valerii a invocat că, solicită aplicarea în privința sa a prevederilor art. 84, 85 Cod penal cât și aplicarea prevederilor Legii nr. 243 din 24 decembrie 2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 aprilie 2022, au fost respinse apelurile declarate și s-a menținut sentința fără modificări.

Termenul executării pedepsei urmînd a fi calculat din data de 06 aprilie 2022, cu includerea în acest termen a perioadei de la 17 iunie 2020 până la 17 iulie 2020.

4.1 În motivarea soluției, instanța de apel a statuat că, la pronunțarea sentinței, instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpatul Iarovoi Valerii a săvârșit infracțiunea imputată lui. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală sus-indicată și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art.101 Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor. Astfel, acțiunile inculpatului au fost corect calificate de prima instanță, în baza art. 190 alin. (1) Cod penal, după indicii calificativi- escrocheria, adică dobîndirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei sau a mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, în privința naturii și calităților substanțiale ale părților (în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic) actului juridic nul sau anulabil, ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean, care a produs daune considerabile

În contextul evaluării activității primei instanțe cu privire la aprecierea probelor administrate în cauză, nu există temei pentru a da o nouă apreciere probelor respective,

instanța de apel fiind solidară cu concluziile cuprinse în sentință, sub aspectul că vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 190 alin.(1) Cod penal, „escrocheria”, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei sau a mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, în privința naturii și calităților substanțiale ale părților (în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic) actului juridic nul sau anulabil, ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean, care a produs daune considerabile.

Subsecvent, vis-a-vis de solicitarea inculpatului Iarovoi Valerii, privind aplicarea în privința sa a actului de amnistie, instanța de apel a reținut ca nefondată și a respins, or, art. (1) al Legii nr. 224 din 24 decembrie 2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, statuează expres că, prezenta lege se aplică condiționat și exclusiv persoanelor bănuite, învinuite și inculpate, precum și persoanelor condamnate, care sunt caracterizate pozitiv pe parcursul executării pedepsei, al perioadei de probațiune sau al termenului de probă și sunt evaluate psihologic ca prezentând risc de recidivă mediu sau redus, dacă persoanele respective cad sub incidența prevederilor art.2–5, 7, 8. 16. Mai mult ca atât potrivit prevederilor art. 2, al aceleiași Legi, procesele penale în privința infracțiunilor săvârșite până la adoptarea prezentei legi, pentru care Codul penal nr.985/2002 prevede drept pedeapsă principală maximă o pedeapsă nu mai aspră decât pedeapsa cu închisoare pe un termen de 7 ani, încetează la faza de urmărire penală sau la cea de judecare a cauzei, cu excepțiile prevăzute de prezenta lege.

Totodată, instanța de apel a reținut faptul că, potrivit art. 6 alin. (1), lit. d) al Legii nr. 243 din 24.12.2021, prevederile art. 1–5 nu se aplică persoanei: bănuite, învinuite, inculpate sau condamnate pentru una dintre infracțiunile prevăzute la următoarele articole din Codul penal nr.985/2002: art.135–139, art.140 alin.(2), art.140¹–145, art.151, art.158 alin.(2)–(4), art.160 alin.(3), art.164 alin.(2) și (3), art.165, art.166 alin.(2) și (3), art.166¹ și 167, art.168 alin.(2) și (3), art.169 alin.(2), art.171 și 172, art.174–175¹, art.179 alin.(3), art.181², art.183 alin.(2), art.186 alin.(5), art.187 alin.(2)–(5), art.188, art.189 alin.(2)–(6), art.190 alin.(5), art.191 alin.(5), art.196 alin.(4), art.201¹, art.205 și 206, art.208–209, art.211 alin.(2), art.212 alin.(2)–(4), art.213, art.216 alin.(3), art.217 alin.(4), art.217¹ alin. (3) și (4), art.217³, art.217⁴ alin. (2) și (3), art.217⁶, art.219 alin.(2), art.220 alin.(2) și (3), art.236 și 237, art.238 alin.(2), art.239 alin.(2), art.239¹ și 239², art.240 alin.(3) și (4), art.243 și 244, art.245–246¹, art.247 alin.(2), art.248 alin.(3)–(7), art.248¹ și 248², art.252 alin.(2)–(4), art.257 și 258, art.260¹–261¹, art.264 alin.(2)–(6), art.264¹, art.275, art.278–280, art.282–286, art.289–289³, art.292, art.295 alin.(1)–(6), art.295¹ alin.(1) și (2), art.295² alin.(1)–(3), art.303–315, art.322 alin.(2)–(6), art.324–329, art.330², art.332–335¹, art.337–343, art.344 alin.(2), art.345, art.347, art.349, art.352 alin.(3), art.360, art.362¹ alin.(3), art.365 alin.(2) și (3), art.368 alin.(2), art.369 alin.(3), art.370 alin.(2) și (3), art.385–388.

În acest context, instanța de apel a notat că, prin Decizia Curții de Apel Bălți din 28 mai 2014, a fost casată sentința primei instanțe din 10 decembrie 2013, iar Iarovoi Valerii, a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. f) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa cu aplicarea art. 79 Cod penal și conform art. 364¹ Cod de procedură penală, sub formă de 5 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Astfel, instanța de apel a reținut că, sancțiunea art. 188 alin. (2) lit. f) Cod penal stabilește pedeapsa cu închisoare care se pedepsește cu închisoare de la 8 la 10 ani, care conform art. 16 Cod penal în funcție de caracterul și gradul prejudiciabil, face parte din categoria celor grave.

În acest punct de analiză, este relevant de a preciza că, inculpatul Iarovoi Valerii nu poate beneficia de exigențele actului de amnistie, or, infracțiunea săvârșită de către ultimul și anume prevăzută de art. 188 alin. (2) lit. f) Cod penal se regăsește printre infracțiunile enumerate la art. 6 al. (1), lit. d) al Legii nr. 243 din 24.12.2021, prohibiție impusă expres de legiuitor.

Astfel, reieșind din cele menționate supra, instanța de apel a constatat că la cazul dedus judecății, inculpatul Iarovoi Valerii cade sub incidența restricțiilor formulate în art. 6 din Legea nr. 243 și în privința ultimului nu poate fi aplicat actul de amnistie.

Cu referire la numirea pedepsei penale, instanța de apel a conchis că, prima instanță motivat a stabilit categoria și măsura de pedeapsă, relevând în cuprinsul sentinței circumstanțele cauzei, persoana inculpatului, categoria infracțiunii săvârșite, influența pedepsei asupra corectării și reeducării inculpatului și, în așa mod, just a concluzionat că atingerea scopului pedepsei se v-a asigura prin aplicarea închisorii, în mărimea fixată.

Instanța de apel a reținut că, la stabilirea pedepsei și mărimea acesteia urmează a ține cont de criteriile de individualizare a pedepsei. Prin criteriile de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei și la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârșirea infracțiunii. Individualizarea pedepsei constă în obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și a pedepsei penale. Pedeapsa este echitabilă, când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune. Pentru stabilirea unei pedepse echitabile, instanțele de judecată trebuie să studieze multilateral, în deplină măsură și obiectiv, toate circumstanțele și datele care caracterizează atât negativ, cât și pozitiv persoana inculpatului și care au o importanță esențială pentru stabilirea categoriei și mărimii pedepsei.

Astfel, la individualizarea și stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului, prima instanță a ținut cont de prevederile art. art. 7, 61, 75 Cod penal și

anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum și de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului.

Instanța de apel a menționat că, pedeapsa penală este echitabilă atunci când este capabilă de a contribui la realizarea scopurilor pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit. Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a Codului penal. Individualizarea pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale. Astfel, pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Contrar alegațiilor părții apărării, instanța de apel a considerat că, prima instanță, la stabilirea pedepsei a ținut cont de faptul că, Iarovi Valerii a comis o infracțiune care, conform art. 16 Codul penal în funcție de caracterul și gradul prejudiciabil, face parte din categoria celor mai puțin grave, de personalitatea inculpatului, inclusiv de faptul că, anterior a fost judecat, fapt ce denotă că, inculpatul nu a făcut careva concluzii pentru sine, continuând comportamentul antisocial prin săvârșirea de noi infracțiuni (revendicare f.d. 246, f.d. 215-216, vol. I), de prezența antecedentelor penale nestinse, de faptul că nu a restituit prejudiciul material părții vătămate, se află la evidența medicului narcolog cu diagnoza „Narcomanie de cannabis alcoolizare” (f.d. 134, vol. I), la evidența medicului psihiatru nu se află (f.d. 136, vol. I). În conformitate cu prevederile art. 76 Codul penal, nu a fost reținute circumstanțe atenuante, iar cu referire la recunoașterea vinovăției, se reține că nu este considerată ca circumstanță atenuantă, deoarece circumstanței respective i s-ar acorda o dublă valență juridică, recunoașterea vinovăției fiind ca condiție la aplicarea prevederilor art.364¹ Cod de procedură penală, respectiv fiindu-i redusă 1/3 din pedeapsa cu închisoare aplicată inculpatului. În conformitate cu prevederile art. 77 Codul penal, în calitate de circumstanță agravantă au fost stabilită săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru o infracțiune similară, și pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză, cu antecedente penale nestinse.

În acest context, instanța de apel a respins argumentul apelantului precum că pedeapsa stabilită de prima instanță este prea aspră, or, prima instanță a luat în considerație toate circumstanțele cauzei, personalitatea inculpatului, dar și gravitatea

infracțiunii săvârșite și valența relațiilor sociale prejudiciate, de rezonanța socială a infracțiunii și a ajuns la soluția corectă de numire inculpatului Iarovoi Valerii a unei pedepse cu închisoare reală.

Instanța de apel a menționat că, la caz nu pot fi reținute argumentele invocate în cererile de apel privind aplicarea unei pedepse non privative de libertate sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, or, sentința este una legală și întemeiată din motivele menționate supra, cu atât mai mult, că inculpatului a beneficiat de o reducere a pedepsei în baza art.364¹ alin.(8) Codul de procedură penală.

Astfel, ținând cont de caracterul și natura faptei infracționale, instanța de apel a statuat că, pedeapsa stabilită trebuie să corespundă faptei comise, în totalitatea lor, astfel, corectarea și reeducarea lui Iarovoi Valerii este posibilă doar aplicându-i o pedeapsă penală cu închisoare.

Instanța de apel a considerat că, pedeapsa penală aplicată inculpatului Iarovoi Valerii pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal, de către prima instanță sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) an și 6 (șase) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis este una corectă, or, ansamblul de împrejurări ale speței impun a concluziona precum că corectarea și reeducarea lui Iarovoi Valerii este posibilă prin aplicarea pedepsei închisorii, iar pedeapsa non-privativă de libertate, în privința inculpatului nu poate fi aplicată, deoarece nu-și va atinge scopul deplin, inclusiv din considerentul că inculpatul nu este la prima abatere de încălcare a legii penale, or anterior a fost condamnat pentru infracțiuni mai puțin grave, și nu a reușit să-și revadă percepția asupra ordinii de drept, iar prin acest fapt prezintă un pericol pentru societate motiv pentru care, instanța de fond corect a ajuns la concluzia că acesta urmează a fi tras la răspundere penală și stabilirea unei pedepse penale sub formă de închisoare.

În ordinea celor relevate, instanța de apel a conchis că, pedeapsa sub formă de închisoare în cuantumul fixat de prima instanță este echitabilă în coraport cu circumstanțele cauzei și cu personalitatea inculpatului, fiind de natură să satisfacă exigențele individualizării pedepsei penale și care nu poate genera apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fiind stabilită în limitele prevăzute de sancțiunea normei penale prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal, așa cum a fost redusă prin aplicarea dispozițiilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Astfel, instanța de apel a conchis că, prima instanță corect și întemeiat i-a aplicat inculpatului, potrivit prevederilor art.364¹ Cod de procedură penală, pedeapsa cu închisoare pe un termen de 1 (unu) an și 6 (șase) luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, pedeapsa stabilită fiind apreciată de instanță în limitele de maxim și minim stabilite de art. 190 alin. (1) Codul penal, reduse în modul stabilit cu o treime, care este una echitabilă, fiind numită cu respectarea strictă a prevederilor legislației în vigoare și careva temeii de a interveni în sentință, inclusiv, din oficiu lipsește.

Subsecvent, instanța de apel a considerat neîntemeiată solicitarea inculpatului Iarovoi Valerii privind aplicarea în privința sa a prevederilor art. 84, 85 Cod penal, or din conținutul sentinței contestate se atestă că sentința Judecătorei Bălți, sediul Central din 29 noiembrie 2021 de condamnare a inculpatului Iarovoi Valerii, în temeiul art. 155 Cod penal nu este definitivă, fiind contestată la Curtea de Apel Bălți, respectiv la caz nu poate fi reținută solicitarea invocată.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Bulbuc Boris în numele inculpatului, prin care invocând incidența pct. 6), 10) a dispozițiilor alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, a solicitat casarea sentinței și deciziei în partea stabilirii pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care în privința lui Iarovoi Valerii să fie aplicată Legea nr. 243 din 24 decembrie 2021 privind amnistia.

5.1 În susținerea recursului ordinar declarat, avocatul Bulbuc Boris în numele inculpatului invocă că, părțile în procesul penal își aleg poziția, modul și mijloacele de susținere a ei de sine stătător, fiind independente de instanță, de alte organe ori persoane. Potrivit art. 26 alin. (3) Cod de procedură penală, sarcina prezentării probelor învinuirii îi revine procurorului.

Menționează că, inculpatul a recunoscut vina pe deplin în ședința de judecată, cauza s-a examinat în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, potrivit prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, și a solicitat stabilirea în privința lui Iarovoi Valerii a unei pedepse mai blânde, de-i stabilit definitiv pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

Indică că, conform alin. (1) al Legii nr. 224 din 24 decembrie 2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, statuează expres că, prezenta lege se aplică condiționat și exclusiv persoanelor bănuite, învinuite și inculpate, precum și persoanelor condamnate, care sunt caracterizate pozitiv pe parcursul executării pedepsei, al perioadei de probațiune sau al termenului de probă și sunt evaluate psihologic ca prezentând risc de recidivă mediu sau redus, dacă persoanele respective cad sub incidența prevederilor art.2-5. Conform prevederilor art. 2, al aceleiași Legi, procesele penale în privința infracțiunilor săvârșite până la adoptarea prezentei legi, pentru care Codul penal nr.985/2002 prevede drept pedeapsă principală maximă o pedeapsă nu mai aspră decât pedeapsa cu închisoare pe un termen de 7 ani, încetează la faza de urmărire penală sau la cea de judecare a cauzei, cu excepțiile prevăzute de prezenta lege.

Specifică că, Iarovoi Valerii a fost recunoscut vinovat și condamnat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin.(1) Cod penal, ceia ce cade sub incidența prevederilor art.art. 1-5 al Legii menționate mai sus. Adică instanța de apel nu a aplicat lege care trebuia aplicată, deoarece a intervenit o lege mai blîndă în favoarea condamnatului.

Consideră necesar a fi luate în considerare la stabilirea categoriei și termenului pedepsei lui Iarovoi Valerii, circumstanțele stabilite în conformitate cu art.art.7, 75 din Codul penal, ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, motivul acesteia, de personalitatea inculpaților, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, de condițiile de viață ale familiei acestora. Pedepsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală și corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea special.

6. Referință asupra recursului declarat a depus de către procuror, prin care solicită dispunerea inadmisibilității recursului, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat, or, în vederea acestei soluții se expun următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

În conformitate cu art. 422 Cod de procedură penală, recursul împotriva deciziilor pronunțate de instanțele de apel se declară în termen de 30 de zile de la data pronunțării deciziei. În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recurs ordinar în termen.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent.

Autorul recursului invocă prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că temeiurile invocate de recurent nu s-a confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, invocând în acest context următoarele.

În esență, recurentul critică decizia contestată în latura stabilirii pedepsei, insistând asupra aplicării unei pedepse mai blânde în privința inculpatului, menționând că instanța de apel la stabilirea pedepsei nu a ținut cont de prevederile legale, de

circumstanțele cauzei și a individualizat greșit pedeapsa, stabilindu-i o pedeapsă prea aspră inculpatului.

Subsecvent, instanța de recurs susține că, pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată corect, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art. 61 Cod penal, și să fie în strictă conformitate cu dispozițiile Părții speciale a Codului penal, ținându-se cont de limitele fixate în sancțiunea infracțiunii incriminate.

Totodată, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizată în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Așadar, Colegiul penal statuează că, instanța de apel corect i-a aplicat inculpatului o pedeapsă privativă de libertate conducându-se de principiul individualizării pedepsei (art. 7 Cod penal) în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, art. 75 alin. (1) Cod penal.

Mai mult, instanța de recurs respinge ca neîntemeiat argumentul apărătorului precum că, pedeapsa stabilită acestuia este prea aspră, din considerentul că aceasta este echitabilă și direct proporțională cu caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, persoana celui vinovat, caracterul și mărimea daunei prejudiciabile, și anume, la caz, trebuie avute în vedere că inculpatul anterior a fost condamnat, a comis o infracțiune care face parte din categoria celor mai puțin grave, prezența antecedentelor penale nestinse, precum și faptul că inculpatul nu a făcut careva concluzii, nu a conștientizat gradul de pericol social al faptelor comise și nu a pășit pe calea corectării, dar a continuat să manifeste un comportament infracțional.

De asemenea se menționează faptul că, instanța de apel s-a expus motivat și detaliat asupra faptului aplicării unei pedepse privative de libertate în privința inculpatului, fiind respectate limitele de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea incriminată art. 190 alin.(1) Cod penal, motivare pe care instanța de recurs și-o însușește și nu se va expune repetat asupra acesteia.

Colegiul penal atestă că, instanța de apel justificat a respins solicitările inculpatului Iarovoi Valerii privind aplicarea prevederilor Legii nr. 243 din 24 decembrie 2021, privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, în acest sens, argumentînd că inculpatul cade sub incidența restricțiilor formulate în art. 6 din Legea nr. 243 și în privința ultimului nu poate fi aplicat actul de amnistie.

Astfel, Colegiul relevă că, prevederile art. 1-5 din din Legea nr. 243 din 24 decembrie 2021, *nu se aplică persoanei bănuite, învinuite, inculpate sau condamnate care a fost condamnată anterior pentru săvârșirea cu intenție a unei infracțiuni grave, deosebit de grave sau excepționale de grave, executînd în tot sau în parte pedeapsa cu închisoare, iar, la caz, inculpatul Iarovoi Valerii anterior a fost recunoscut vinovat de comiterea*

infracțiunii prevăzute de art. 188 alin.(2) lit. f) Cod penal, infracțiune care face parte din categoria celor grave.

În concluzie, Colegiul penal menționează că, nu se constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea deciziei atacate sub aspectele invocate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este întemeiată și motivată, măsura de pedeapsă aplicându-se în conformitate cu prevederile legale, este echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei, cu personalitatea acestuia și pericolul social al infracțiunii săvârșite.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că, instanța de apel s-a expus argumentat și corect asupra motivelor relevante din apeluri și pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs acceptă și însușește aceste argumente, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 al hotărârii sale în cauza *Albert vs. România* din 16.02.2010, statuează că art. 6§1 din CEDO, obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument, cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Așadar, Colegiul penal statuează că, temeiurile invocate de către partea părării prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, nu s-au confirmat în cauza dată, iar decizia atacată este legală și întemeiată, ceea ce impune soluția inadmisibilității recursului ordinar depus, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Bulbuc Boris în numele inculpatului Iarovoi Valerii, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 aprilie 2022, în cauza penală în privința lui *Iarovoi Valerii XXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la **25 noiembrie 2022**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Boico Victor

Diaconu Iurie